

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **Y. L.,**
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Pokorným, Ph.D.,
se sídlem Říčanská 1984, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha,

v řízení o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 28. 7. 2020, č. j. MV-119428-1/OAM-2020,

a proti výjezdním příkazům ze dne 31. 8. 2020, č. AKT0012984, a ze dne 30. 9. 2020, č. AKT0012986,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se z účtu Krajského soudu v Praze vrací zaplacené soudní poplatky ve výši 5 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení usnesení žalovaného, kterým žalovaný konstatoval, že žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebyla žalobcem podána osobně, ač k tomu byl žalobce povinen. Dále se domáhá zrušení dvou výjezdních příkazů, které mu v návaznosti na toto rozhodnutí byly vydány.
2. Soud se nejprve zabýval tím, zda lze žalobu věcně projednat. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není, neboť nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro řízení o žalobě a tento nedostatek je neodstranitelný.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.
4. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
5. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

6. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
7. Žalobce se předně domáhá přezkumu usnesení, kterým žalovaný konstatoval, že žádost nebyla podána osobně, ač k tomu byl žalobce podle § 169d odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), povinen. Toto usnesení však nemá charakter rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., jelikož tímto rozhodnutím k zásahu do práv žalobce nedochází. Tímto usnesením žalovaný pouze konstatuje, že žádost nebyla podána řádným způsobem, tudíž se na ní hledí, jako by podána nebyla a řízení o ní není vůbec zahájeno. Napadené usnesení je tak obsahově obdobné sdělení, která (i třeba neformálně) zasílají jiné správní orgány, není-li dodržena lhůta podle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nebo soudy, není-li dodržena lhůta dle 37 odst. 2 s. ř. s. Zároveň soud zdůrazňuje, že pokud je napadené usnesení věcně nesprávné, tak řízení bylo zahájeno a běží bez ohledu na toto usnesení. Z toho důvodu jím nejsou práva žalobce nijak přímo dotčena.
8. Výše uvedené však neznamená, že by žalobce neměl proti postupu žalovaného (spočívajícím *de facto* v nevedení řízení o jeho žádosti) žádnou právní ochranu. Jak bylo již uvedeno výše, jestliže má totiž žalobce pravdu a žádost byla podána řádně, tak řízení o ní bylo zahájeno a stále běží bez ohledu na napadené usnesení. Žalobce se tedy po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené v § 169t odst. 2 zákona o pobytu cizinců může obrátit na nadřízený správní orgán (Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců) s žádostí o vydání opatření proti nečinnosti žalovaného. Pokud by tento postup nebyl úspěšný, lze se následně domáhat soudní ochrany cestou žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného.
9. Soud tak shrnuje, že napadené usnesení není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a jeho přezkum je tedy dle § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučen.
10. Žalobce se rovněž domáhá zrušení dvou výjezdních příkazů. I zde však judikatura dovodila, že výjezdní příkaz není úkonem správního orgánu zakládajícím, měnícím, rušícím nebo závazně určujícím práva nebo povinnosti (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), a jde tak o úkon vyloučený ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s. (viz rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 Azs 16/2005-34).
11. Soud se v souladu se svou poučovací povinností zabýval rovněž otázkou, zda by nebylo na místě žalobce poučit o zvolení nesprávného žalobního typu a vyzvat jej k jeho úpravě. Judikatura totiž dovodila, že zákonnost výjezdních příkazů lze posuzovat v rámci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem (srovnej např. rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2014, č. j. 6 Azs 21/2014-32). Soud však dospěl k závěru, že s ohledem na okolnosti projednávané věci není takový postup vhodný, jelikož by jím žalobce ničeho nezískal. Soud připomíná, že výjezdní příkaz opravňuje žalobce pobývat na území ČR po omezenou dobu. Bez tohoto příkazu by žalobce (minimálně v očích žalovaného) žádné pobytové oprávnění neměl a jeho pobyt na území ČR by byl nelegální. Pokud by tedy žalobce svou žalobu po poučení soudu změnil a soud by následně nezákonnost zásahu vyslovil, situaci žalobce by to nijak nezlepšilo, jelikož pro žalovaného by se stal osobou bez jakéhokoliv pobytového oprávnění.
12. To, čeho se žalobce svou žalobou proti výjezdním příkazům skutečně domáhá, je přiznání tzv. fikce pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, jak je patrné i z jeho návrhu

na vydání předběžného opatření. K dosažení tohoto cíle má však žalobce k dispozici jiné prostředky, jichž však zatím nevyužil. Podle § 47 odst. 11 zákona o pobytu cizinců se oprávnění k pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců osvědčuje tzv. vízovým štítkem. Vízový štítek je osvědčením ve smyslu § 154 a následujících správního řádu. Žalobce má tedy možnost požádat žalovaného o vydání vízového štítku, a pokud by mu žalovaný nevyhověl, může se jeho vydání domáhat cestou žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, pochopitelně za předpokladu, že předtím bezúspěšně vyčerpá prostředek ochrany proti nečinnosti v souladu s § 80 správního řádu (srovnej rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2017, č. j. 9 Azs 279/2016-40).

13. Soud tak shrnuje, že ani napadené usnesení žalovaného, ani výjezdní příkazy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s. Proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s. a výrokem I. žalobu odmítl. Vzhledem k odmítnutí žaloby již soud nerozhodoval o návrzích na přiznání odkladného účinku žalobě a na vydání předběžného opatření. Nad rámec nutného odůvodnění pokládá soud v zájmu efektivy dalšího řízení za vhodné vyjádřit se i k věcné podstatě žaloby, tedy k otázce řádnosti podané žádosti. Žalobce k podané žalobě přiložil dokument s názvem „Informace k řešení pobytových záležitostí cizinců na území ČR od 18. 5. – 16. 7. 2020“. Podle čl. III bodu 2 tohoto dokumentu bude *„žádost o dlouhodobý pobyt zaslaná poštou ministerstvem přijata a posouzena, jako by byla podána osobně. Nebude nutné, aby se cizinec do 5 dnů osobně dostavil na pracoviště ministerstva vnitra“*. Žalobce zároveň k žalobě přiložil kopii podacího lístku České pošty, ze kterého vyplývá, že svou žádost podal na poštu (dle žaloby prostřednictvím třetí osoby) dne 16. 7. 2020. Jestliže jsou oba dokumenty autentické a jestliže byl shora uvedený dokument žalovaného platný až do 16. 7. 2020 (což soud v tuto chvíli nepředjímá), je zřejmé, že žalobce v době, kdy svou žádost podal (tedy dne 16. 7. 2020), jednal zcela v souladu s pokynem žalovaného obsaženým ve shora uvedeném dokumentu, a jeho žádost je tak v souladu s tímto dokumentem nutno posoudit tak, jako by byla podána osobně.
14. Soud výrokem pod bodem II podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť byla žaloba odmítnuta.
15. Soud výrokem pod bodem III podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, neboť byla žaloba odmítnuta. Soud rozhodl rovněž o vrácení zaplacených soudních poplatků ve výši 2 000 Kč (zaplacené soudní poplatky za návrh na přiznání odkladného účinku a návrh na vydání předběžného opatření), jelikož poplatková povinnost žalobce ve vztahu k těmto poplatkům vůbec nevznikla, jelikož poplatková povinnost by žalobci vznikla až okamžikem, kdy by soud v souvislosti s rozhodnutím o těchto návrzích žalobci takovou povinnost uložil (§ 4 odst. 1 písm. j) zákona o soudních poplatcích].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. října 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu